இனிமையான குழந்தைகளே! நீங்கள் அமைதியாக இருந்து ஒரு தந்தையை நினைவு செய்ய வேண்டும். இதில் மணி பூஜை, மணிகளை அடிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

கேள்வி: எந்த விசயத்தில் பாப்சமான் ஆனால் அனைத்து காரியங்களும் நிரூபணமாகி விடும்?

பதில்: தந்தை எவ்வாறு அன்புக் கடலாக இருக்கின்றாரோ அவ்வாறே மிக மிக அன்புக்கடலாக ஆகுங்கள். கோபத்தினால் காரியங்கள் கெடுகின்றன, உருவாவது கிடையாது. ஆகையால் கண்கள் காண்பிப்பது, உரத்தக் குரலில் பேசுவது, சூடாவது போன்ற அவசியம் கிடையாது. அமைதியாக இருப்பது மிக மிக நல்லது. அன்பினால் பல காரியங்கள் வெற்றியடைந்து விடும்.

பாட்டு: நீங்கள் தான் தாய், தந்தையாக இருக்கின்றீர்கள் ......

ஓம்சாந்தி. இந்த மகிமை ஒருவருடையது. ஆனால் பக்தி மார்க்கத்தில் ஒருவரை மகிமை செய்வதன் மூலம் பக்தியின் வெளிப்பாடு ஏற்படுவது கிடையாது. அதனால் தான் பக்தியில் பலரை மகிமை செய்கின்றனர். அங்கு ஓசைகளும் அதிகமாக இருக்கும். மணி ஓசை, பாட்டு, பஜனை, அழுவது, கதறுவது என்று பக்தி மார்க்கத்தில் எவ்வளவு நடைபெறுகின்றது! ஒவ்வொன்றுக்கும் மந்திரம், புகழ் போன்றவைகள் இருக்கின்றன, ஞான மார்க்கத்தில் இருப்பது அமைதியாகும். சைகைகள் கொடுக்கப் படுகின்றன, தவிர வேறு எந்த சப்தங்களும் கிடையாது. பக்தியில் எவ்வளவு விமரிசைகள் இருக்கின்றன! அனைத்தையும் விட அதிகமாக மணி ஓசை சிவன் கோயில்களில் இசைக்கின்றனர். எங்கு பார்த்தாலும் மணியோ மணி தான். யாரையாவது தூக்கத்திலிருந்து எழுப்புவதற்காக மணி அடிப்பது கிடையாது. சிவபாபா வந்து மனிதர்களை கும்பகர்ணன் போன்ற அஞ்ஞான நித்திரையிலிருந்து எழுப்பியிருக்கின்றார், ஆனால் மணி அடிப்பது கிடையாது. முற்றிலும் அமைதியாக இரண்டு வார்த்தைகளில் புரிய வைக்கின்றார். புத்திசாலிகளாக இருப்பவர்கள் இரண்டு வார்த்தைகளிலேயே புரிந்து கொண்டு விடுவார்கள். தந்தை கூறுகின்றார் - குழந்தைகளே! என்னை நினைவு செய்யுங்கள். பதீத பாவனனே வாருங்கள் என்று நீங்கள் தான் என்னை அழைத்தீர்கள். இப்பொழுது நான் வந்து உங்களுக்கு வழி கூறுகின்றேன். இப்போதும் கூட நீங்கள் பதீதமாக ஆகி இந்த உலகிலேயே இருக்க வேண்டுமா என்ன? நீங்கள் பாவன உலகில் இருக்க விரும்புகின்றீர்கள் அல்லவா! பாவன உலகத்தை சொர்க்கம் என்று கூறப்படு கின்றது. பதீத பாவனனே வாருங்கள் என்று கூறுகின்றீர்கள். பதீத பாவன் வந்து என்ன செய்வார்? என்பதையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். கண்டிப்பாக நரகத்திலிருந்து சொர்க்கத்திற்கு அழைத்துச் செல்வார். புரிந்து கொள்ளாமல் அப்படியே அழைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். கைகள் தட்டிக் கொண்டிருக் கின்றனர். ஆனால் தந்தை வருகின்றார் எனில் வந்து என்ன செய்வார்? என்பதைப் புரிந்து கொள்வது கிடையாது. உண்மையில் இது மனிதனிலிருந்து தேவதையாக ஆவதற்கான பல்கலைக்கழகமாகவும் இருக்கின்றது. அதனால் தான் மனிதனை தேவதைகளாக ஆக்கினார் ..... என்று பாடுகின்றனர். இதற்கு எந்த சாஸ்திரங்களும் படிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. பக்தி மார்க்கத்தில் பலர் சாஸ்திரங்களை படிக்கின்றனர், பல சொற்பொழிவு போன்றவைகள் நிகழ்கின்றன. பல மாதங்களாக மண்டபத்தை எடுத்துக் கொண்டு சொற்பொழிவு செய்கின்றனர். இங்கு எவ்வளவு அமைதியாக தந்தை வந்து புரிய வைக்கின்றார்! பாருங்கள், பாபா வந்து உங்களை பாவனமாக்கி, பாவன உலகிற்கு எஜமானர்களாக ஆக்குகின்றார். படிப்பும் எவ்வளவு எளிதானது! நீங்கள் முதன் முதலில் பாவனமாக இருந்தீர்கள், தங்கயுகத்தில் இருந்தீர்கள். பிறகு 84 பிறவிகள் எடுத்து எடுத்து இரும்பு யுகத்தில் தமோ பிரதானமாக ஆகிவிட்டீர்கள். இப்பொழுது நீங்கள் சதோ பிரதானமாக ஆக வேண்டும். ஆகையால் என்னை நினைவு செய்யுங்கள். வேறு எந்த ஜெபமும் கிடையாது. கன்னியாவிற்கு திருமணம் நடைபெறும் பொழுது ஜெபித்துக் கொண்டிருப்பாரா என்ன? நினைவில் இருப்பார். நீங்கள் அனைவரும் கூட நாயகிகளாக இருக்கின்றீர்கள். இந்த சிவபாபா பதிகளுக்கெல்லாம் பதியாக இருக்கின்றார். உங்களுக்கு பரமாத்மாவுடன் திருமணம் நடைபெற்றிருக்கின்றது. திருமணம் ஏற்பட்டு விட்டால் அவ்வளவு தான், புத்தியில் நினைவு அமர்ந்து விடுகின்றது. எனக்கு திருமணம் ஆகிவிட்டது என்ற நினைவு இருக்கும். பிறகு ஒருவரையொருவர் நினைவு செய்து கொண்டிருப்பர். உங்களுக்கும் கூட தந்தை கூறுகின்றார் - நாம் ஒரு தந்தையின் குழந்தைகள், தங்களுக்குள் சகோதர சகோதரர்கள் என்ற நிச்சயபுத்தி ஏற்பட்டு விடுகின்றது. ஒரு தந்தையிடமிருந்து தான் சகோதரர்களுக்கு ஆஸ்தி கிடைக்கின்றது. அதனால் தான்

தந்தையை அழைக்கின்றனர். மனித சரீரத்தில் வந்து சகோதர சகோதரிகளாக ஆகி விடுகின்றீர்கள். ஆனால் அழைப்பது ஆத்மா அல்லவா! பதீத பாவன் பாபாவே வாருங்கள் என்று ஒவ்வொரு சகோதரரும் அழைக்கின்றனர். பாபா கூறுகின்றார் - என்னை நினைவு செய்தால் தமோபிரதானத்திலிருந்து சதோ பிரதானமாக ஆகிவிடுவீர்கள். பாவனமானவர்கள் சதோபிரதானமானவர்கள், பதீதமானவர்கள் தமோ பிரதானமானவர்கள் என்று கூறப்படுகின்றனர். இந்த விசயங்களை பாபா சங்கமத்தில் தான் புரிய வைக்கின்றார். இது கீதா பாடசாலையாகும். இந்த பாடசாலையில் தந்தை வந்து இராஜயோகத்தை கற்பிக்கின்றார், நரனிலிருந்து நாராயணனாக ஆக்குகின்றார். அங்கு ஆசிரியர் எதிரில் அமர்ந்து கற்பிப்பார், தென்படுகின்றார். இவர் குப்தமாக இருக்கின்றார். ஆக இந்த ஆசிரியரையும் கூட புத்தியோகத்தின் மூலம் புரிந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது. அந்த நிராகாரமானவர், பதீத பாவன் தந்தையாவார். கல்பத்திற்கு முன்பும் நான் உங்களுக்கு இராஜயோகத்தை கற்பித்திருந்தேன் என்று அவர் நினைவுபடுத்து கின்றார். அதனால் தான் மன்மனாபவ என்று கூறப்படுகின்றது, தூய்மையாக ஆகின்ற பொழுது இந்த லெட்சுமி நாராயணனாக ஆகிவிடுவீர்கள். இதற்கு மணி அடித்து எழுப்ப வேண்டிய அவசியமில்லை. தந்தை சுயம் வந்து விழிப்படையச் செய்கின்றார். மன்மனாபவ என்பதன் பொருள் அமைதி. தன்னை ஆத்மா என்று நிச்சயம் செய்யுங்கள். போதும். இப்பொழுது நாம் நமது வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும். நம்மை துக்கத்திலிருந்து விடுவித்து முக்தி கொடுங்கள் என்று அனைவரும் தந்தையைத் தான் கேட்கின்றனர். சந்நியாசிகள் பிரம்மத்தை மட்டுமே நினைவு செய்கின்றனர். பிரம்ம தத்துவம் என்பது வீடாகும். அவர்கள் வீட்டை நினைவு செய்கின்றனர். இங்கு தந்தையை நினைவு செய்ய வேண்டும். வீட்டை மட்டுமே நினைவு செய்தால் சந்நியாசிகளாக ஆகிவிடுவீர்கள். பிரம்மம் என்பது பகவான் கிடையாது.

தந்தை வந்து புரிய வைக்கின்றார் - என்னை நினைவு செய்தால் நீங்கள் நிர்வானதாமத்திற்குச் சென்று விடுவீர்கள். பிறகு மீண்டும் அங்கிருந்து சொர்க்கத்திற்கு வருவீர்கள். இங்கிருந்து குழந்தைகளாகிய உங்களை நான் கூடவே அழைத்துச் செல்வேன். பறவைகளின் கூட்டம் எவ்வளவு பெரியதாக இருக்கும் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அனைத்தும் ஒற்றுமையாக இருக்கும். முன்னால் செல்லும் பறவை அமர்ந்து விட்டால் அனைத்தும் அமர்ந்து விடும். தேனீக்களும் இவ்வாறு இருக்கும். இராணி தேனி வீட்டை விட்டு விட்டால் அனைத்தும் அதன் பின்னால் ஓடிவிடும். அது அவைகளுக்கு நாயகன் போன்று ஆகிவிடுகின்றது. கூட இருப்பவர்களின் மீது நாயகி தான் ஆட்சி செய்கின்றது. ஆத்மாக்கள் அனைத்தும் கொசுக் கூட்டம் போன்று செல்கின்றது என்று சாஸ்திரங்களிலும் இருக்கின்றது. அளவற்ற ஆத்மாக்கள் இருக்கின்றன. அந்த தேனீக்கள் ஒவ்வொரு சீசனிலும் தங்களது ராணிக்குப் பின்னால் செல்லும். நீங்கள் ஒரே ஒருமுறை தான் செல்ல வேண்டும். இப்பொழுது அனைத்து ஆத்மாக்களும் மூலவதனத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். உங்களிடத்தில் எந்த சப்தங்களும் கிடையாது. அதனால் தான் பாபா உதாரணம் கொடுக்கின்றார். பொடி, கடுகு போன்று இருக்கின்றீர்கள். பாபாவும் பிந்துவாக இருக்கின்றார், கடுகு போன்று இருக்கின்றார். திவ்ய திருஷ்டியின்றி அவரைப் பார்க்க முடியாது. முற்றிலும் சிறிய நட்சத்திரம் போன்று இருக்கின்றார். அகண்ட ஜோதியின் சாட்சாத்காரம் ஏற்பட்டதாக கீதையில் காண்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. ஆக இங்கும் எப்பொழுது அகண்ட ஜோதியின் சாட்சாத்காரம் ஏற்படுகின்றதோ அப்பொழுது தான் சாட்சாத்காரம் ஏற்பட்டதாக புரிந்து கொள்கின்றனர். ஒருவேளை பிந்துவாக தெரிந்தால் இது பரமாத்மா அல்ல என்பதாக நினைப்பர். அர்ஜுனனுக்கு மிக தேஜோமயமான சாட்சாத்காரம் ஏற்பட்டதாக கீதையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. பக்தியின் விசயங்கள் புத்தியில் அமர்ந்திருக்கின்றது. பக்தி மார்க்கம் மற்றும் ஞான மார்க்கத்திற்கும் இரவு பகல் வித்தியாசம் இருக்கின்றது. 63 பிறவிகளாக நாம் சரீரத்தின் மூலம் எவ்வளவு நடனம் ஆடி வந்தோம் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். 63 பிறவிகளாக பக்தி மார்க்கத்தில் எவ்வளவு குழப்பங்களைப் பார்த்தோம். அதிலும் கூட எப்பொழுது சதோபிரதான பக்தியாக இருந்ததோ அப்பொழுது ஒரு சிவபாபாவின் பக்தி மட்டுமே செய்து வந்தோம். பிறகு இந்த கங்கைக் குளியல் போன்றவை பின் நாட்களில் ஆரம்பமாகின்றன. முதலில் கலப்படம் இல்லாத பக்தி பிறகு அதிகரிக்கின்றது. இங்கு முற்றிலுமாக அமைதி இருக்கின்றது. எந்த செலவுமின்றி நீங்கள் உலகிற்கு எஜமானர்களாக ஆகின்றீர்கள். மம்மா எதுவும் கொண்டு வரவில்லை, ஆனால் உலகிற்கு மகாராணியாக ஆகிவிட்டார். இவர் சாதாரணமாக இருந்தார். ஏழைக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர், எந்த செலவுமின்றி என்ன ஆகிவிட்டார் பாருங்கள்! மம்மா அதிக சேவை செய்தார். சென்று மற்றவர்களுக்குப் புரிய வைத்தார் - பாபா கூறுகின்றார் - என்னை நினைவு செய்தால் உங்களது விகர்மங்கள் விநாசம் ஆகிவிடும், மேலும் நீங்கள் சதோ பிரதானமாக ஆகிவிடுவீர்கள். இதில் செலவிற்கான விசயம் ஏதுமில்லை.

ஒருவேளை யாராவது செலவு செய்கின்றார்கள் எனில் அது தனக்காகவே. வயலில் இரண்டு பிடி நெல் போடுவதன் மூலம் எவ்வளவு நெல் கிடைத்து விடுகின்றன! வயல் நிறைந்து விடுகின்றது. இங்கும் உங்களுக்கு 21 பிறவிகளுக்கு எவ்வளவு உயர்ந்த லாபமாகும். மனிதனிலிருந்து தேவதைகளாக ஆவது எவ்வளவு எளிதானது! ஒரு விநாடிக்கான விசயமாகும். அமர்ந்திருப்பதும் கூட எவ்வளவு சாதாரணமாக! ஒருவேளை யாராவது அமர முடியவில்லையெனில் பாபா கூறுகின்றார் - தூங்கிக் கொண்டும் முரளி கேளுங்கள். இது தாரணைக்கான விசயமாகும். உள்ளுக்குள் பாபா மற்றும் சக்கரத்தை நினைவு செய்து கொண்டே இருங்கள். நினைவு செய்து செய்து சரீரத்தை விட வேண்டும். மற்றபடி வாயில் கங்கை நீர் ஊற்றக் கூடிய விசயம் கிடையாது. நீங்கள் இந்த நியமத்தை மீறினால், பக்தி செய்யவில்லையெனில் இவ்வாறு நடக்கும் என்று குருக்கள் அதிகமாக பயமுறுத்தி விடுகின்றனர். யாருடையதாவது கால் உடைந்து விட்டது அல்லது நஷ்டம் ஏற்பட்டு விட்டது எனில் நீங்கள் பக்தியை விட்டு விட்டீர்கள் அதனால் தான் இவ்வாறு நடந்தது என்று கூறும் பொழுது பயந்து விடுகின்றீர்கள். இங்கு எதுவும் செய்ய வேண்டியதில்லை. பாபாவின் நினைவை செய்விக்க வேண்டும். சக்கரத்தின் ரகசியத்தைப் புரிய வைக்க வேண்டும். இப்பொழுது கலியுகத்திற்குப் பிறகு சத்யுகம் வர வேண்டும். கண்டிப்பாக விநாசம் ஏற்பட வேண்டும். அதனால் தான் இந்த மகாபாரத யுத்தம் நடைபெற இருக்கின்றது. பகவான் வந்து இராஜயோகத்தைக் கற்பித்து நரனிலிருந்து நாராயணனாக ஆக்குகின்றார். இது இராஜயோகமாகும், பிரஜா யோகம் அல்ல. சுப வார்த்தைகள் பேச வேண்டும். குழந்தைகள் மிகவும் இனிமையானவர்களாக ஆக வேண்டும். பாபா இனிமையானவர் அல்லவா! கோபம் போன்றவைகளை தானமாக எடுத்துக் கொள்கின்றார். தந்தை கூறுகின்றார் - நான் அன்புக் கடலாக இருக்கின்றேன், நீங்களும் அதேபோல ஆகுங்கள். மிக அன்பாகப் புரிய வைக்கின்றார். இல்லையெனில் குழந்தைகள் மிகவும் பிரச்சனை செய்கின்றனர். ஏனெனில் மாயை தலையை கெடுத்து விடுகின்றது. அதனால் தான் யாருக்கும் ஒருபொழுதும் எதுவும் சொல்லக் கூடாது என்ற எண்ணம் ஏற்படுகின்றது. அன்பாகப் புரிய வைக்க வேண்டும். கண் காண்பிப்பது, சூடாவது, ஆவேசத்துடன் பேசுவது - இது அவசியமில்லை. இதன் மூலம் காரியம் கெடுகின்றன. அமைதியாக இருப்பது நல்லது. விகாரங்களை தானம் கொடுத்து விட்டு பிறகு மீண்டும் பெறுகின்றீர்கள் எனில் தனது பதவியை இழக்கின்றீர்கள். பாபாவினுடையவர்களாக ஆகியிருக்கின்றீர்கள் எனில் 5 விகாரங்களை தானம் செய்து விட்டீர்கள். தானம் கொடுத்தால் கிரஹச்சாரம் நீங்கி விடும் என்று கூறுகின்றனர். இருப்பினும் தந்தை வழிகாட்டி அல்லவா! வழிகாட்டிகளாக பிராமணர்கள் இருப்பர். சிவபாபாவும் ஆன்மீக வழிகாட்டியாக இருக்கின்றார். நீங்களும் வழிகாட்டிகளாக இருக்கின்றீர்கள். பாபா பிரம்மாவின் உடலில் வருகின்றார் எனில் நீங்கள் பிராமணர்கள் ஆகிவிட்டீர்கள் அல்லவா! பாபா இவரிடத்தில் அமர்ந்திருக்கின்றார், நீங்கள் தான் தாய், தந்தை ...... என்று அவரது மகிமை பாடுகின்றனர். வேறு யாருக்கும் இந்த மகிமை கிடையாது. அவரது காரியங்களும் அப்படிப்பட்டது தான். இது பாடசாலையாகும், தந்தை கற்பிக்கின்றார். இதை குழந்தைகள் நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். உலக ராஜ்யத்தை அடைவது தான் லட்சியமாகும். ஆக அவ்வாறு படிப்பு கற்பிக்கக் கூடியவரை முழுமையாக நினைவு செய்ய வேண்டும். பள்ளியில் மாணவர்கள் நன்றாகத் தேர்ச்சியடைந்தனர் எனில் வருடத்திற்கு வருடம் பரிசு அனுப்பிக் கொண்டே இருப்பர். இந்த திருவிழா போன்ற அனைத்தும் இந்த நேரத்திற்கானதாகும். ஆனால் இதன் மகத்துவத்தை யாரும் அறியவில்லை.

பாபா ஞானம் நிறைந்தவராக இருக்கின்றார். படைப்பவர் மற்றும் படைப்பின் முதல், இடை, கடையின் ஞானம் கொடுப்பதற்காகவே அவர் வருகின்றார். கல், முள்ளில் எப்படி வருவார்? ஒவ்வொரு பொருளிலும் ஆத்மா இருப்பதாக ஒரு டாக்டர் நிரூபித்திருக்கின்றார். பரமாத்மா என்று கூறவில்லை. பிறகு சர்வவியாபி என்று கூறி விடுகின்றனர். அனைவரிடத்திலும் ஆத்மா இருக்கின்றது என்று அவர் கூறினார், அனைத்திலும் பரமாத்மா இருக்கின்றார் என்று சந்நியாசிகள் கூறினர். எவ்வளவு இரவு பகல் வித்தியாசம் இருக்கின்றது! அவர் எல்லையற்ற தந்தையாவார். அனைவரிடத்திலிருந்து புத்தியோகத்தை நீக்கி தன்னிடத்தில் ஏற்படுத்திக் கொள்கிறார். ஆத்மா சக்திக்கடலிலிருந்து வெளிப்பட்டது, கடலில் ஐக்கியமாகி விடும் என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர். சிறிய ஜோதி பெரிய ஜோதியுடன் கலந்து விடும் என்று பிரம்ம ஞானிகள் கூறுகின்றனர். பிறகு புதிதாக உற்பத்தியாகின்றன. இந்த பக்தியின் விசயங்களும் நாடகத்தில் பதிவாகியிருக்கின்றது என்று பாபா புரிய வைக்கின்றார். நானும் கூட நாடகப்படி வந்து குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குப் புரிய வைக்கின்றேன். 84 பிறவிச் சக்கரத்தில் யார் வருகின்றார்களோ அதுவும் நாடகத்தில் பதிவாகியிருக்கின்றது. எதுவெல்லாம் நடக்கின்றதோ அனைத்தும் நாடகத்தில் பதிவாகியிருக்கின்றது. சிலர் புகழ் பாடுகின்றனர், சிலர் தடை போடுகின்றனர்.

குழந்தைகளாகிய நீங்கள் சிவபாபாவிடமிருந்து ஆஸ்தி அடைய வேண்டும். அனைத்து ஆத்மாக்களையும் அழைத்துச் செல்வதற்காகவே அவர் வருகின்றார். சரீரத்தின் பெயர்களையும் கூட பயன்படுத்துவது கிடையாது. சரீர சகிதமாக யாரையும் விரட்டுவதற்காக வரவில்லை. விடுவிப்பவரே வாருங்கள் என்று என்னை அழைக்கின்றனர். எம்மை துக்கத்திலிருந்து விடுவித்து வேறு இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள். அங்கு அமைதி, சுகம் அடைய வேண்டும். ஆக அனைவரின் சரீரத்தையும் இங்கேயே விடுவிக்கச் செய்து ஆத்மாக்களை அழைத்துச் செல்வேன். ஆக காலனுக்கெல்லாம் காலனாக ஆகிவிட்டார் அல்லவா! நான் அனைவரையும் ஒன்றாக அழைத்துச் செல்வேன். எவ்வளவு ஆச்சரியமான விசயங்களை தந்தை வந்து புரிய வைக்கின்றார்! ஏதாவது விசயம் புரியவில்லையெனில் இந்த விசயத்தை பாபா புரிய வைக்கவில்லை என்று கூறுங்கள். எப்பொழுது புரிய வைக்கின்றாரோ அப்பொழுது உங்களுக்குக் கூறுகின்றோம். இவ்வாறு தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள வேண்டும். பாபா ஞானக்கடலானவர் என்பதை குழந்தைகள் உணர்ந்திருக்கின்றீர்கள். புதுப் புது விசயங்களைக் கூறிக் கொண்டே இருக்கின்றார். உலகத்தின் சரித்திர பூகோளத்தை கூறக் கூடியவர் படைக்கும் தந்தையாவார், அவர் முதல், இடை, கடையின் ஞானத்தைக் கூறுகின்றார். நீங்கள் லைட் ஹவுஸாகவும் இருக்கின்றீர்கள், சுயதரிசன சக்கரதாரி களாகவும் இருக்கின்றீர்கள். ஆனால் மாயை மறக்க வைத்து விடுகின்றது. ஏமாற்றம் அடைந்து கொண்டே இருக்கின்றீர்கள். ஏதாவது வகையில் குறை ஏற்பட்டு விடுகின்றது. கர்மத்தின் கணக்கு வழக்கு இருக்கின்றது அல்லவா! எதுவரைக்கும் கர்மாதீத நிலை ஏற்படவில்லையோ ஏதாவது ஏற்பட்டுக் கொண்டே இருக்கும். கணக்கு வழக்கு முடிவடைந்தது எனில் சரீரம் விட்டு விடுவீர்கள், யுத்தம் ஆரம்பமாகி விடும். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிய செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தை பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1) விகாரங்களை தானம் கொடுத்த பின்பு திரும்பவும் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடாது. வாயினால் சுப வார்த்தைகள் பேச வேண்டும், மிக இனிமையானவர்களாக ஆக வேண்டும். தந்தையைப் போன்று அன்புக் கடலாக ஆகி இருக்க வேண்டும்.

2) அமைதியாக இருந்து எந்த செலவுமின்றி உலக ராஜ்யத்தை அடைய வேண்டும். இரண்டு பிடி விதையைத் தெளித்து 21 பிறவிகளுக்கான வருமானம் செய்ய வேண்டும்.

வரதானம்: சதா தேக அபிமானம் அல்லது தேக அபிமானத்தின் துர்நாற்றத்திலிருந்து தூர விலகியிருக்கக் கூடிய இந்திரபிரஸ்த நிவாசி ஆகுக!

இந்திரபிரஸ்தத்தில் தேவதைகளைத் தவிர வேறு எந்த மனிதனும் வசிக்க முடியாது என்று கூறுவர். மனிதர்கள் என்றாலே தன்னை ஆத்மா என்று நினைக்காமல் தேகம் என்று நினைப்பவர்கள். ஆக தேக அபிமானம் மற்றும் தேகத்தின் பழைய உலகம், பழைய சம்பந்தங்களிலிருந்து விடுபட்டு சதா மேலே பறந்து கொண்டே இருங்கள். சிறிதும் மனிதனுக்கான துர்நாற்றம் இருக்கக் கூடாது. ஆத்ம அபிமானி ஸ்திதியில் இருங்கள். ஞானம் மற்றும் யோகா என்ற இறக்கைகள் உறுதியானதாக இருக்க வேண்டும், அப்பொழுது தான் இந்திரபிரஸ்த நிவாசி என்று கூற முடியும்.

சுலோகன்: தனது உடல், மனம், பொருளை வெற்றியாக்குவது அதாவது அனைத்து பொக்கிஷங்களையும் அதிகப்படுத்தக் கூடியவர்கள் தான் புத்திசாலிகள்.